

ANALIZA I OCENA RAPORTOWANIA ESG W SEKTORZE TSL: STUDIUM PRZYPADKU GRUPY RABEN

Anna Michalska-Szajer

Streszczenie

Cel. Celem artykułu jest ocena praktyk raportowania ESG (Environmental, Social and Governance) w sektorze transportu, spedycji i logistyki (TSL) na przykładzie Grupy Raben. Badanie koncentruje się na analizie zakresu, jakości i przejrzystości ujawnień dotyczących kwestii środowiskowych, społecznych i ładu korporacyjnego oraz na identyfikacji mocnych stron i obszarów wymagających dalszego doskonalenia w procesie raportowania.

Metoda. W badaniu zastosowano podejście jakościowe oparte na metodzie studium przypadku, analizie treści oraz przeglądzie literatury przedmiotu. Analiza treści raportu Grupy Raben pozwoliła na ocenę struktury, zakresu i charakteru ujawnianych informacji środowiskowych, społecznych i zarządczych, natomiast przegląd literatury posłużył do umiejscowienia wyników w szerszym kontekście teoretycznym i regulacyjnym.

Wyniki. Analiza raportu Raben Group Sustainability Report 2024 wykazała wysoki poziom dojrzałości organizacyjnej w zakresie raportowania ESG. Przedsiębiorstwo konsekwentnie integruje aspekty środowiskowe, społeczne i zarządcze z procesami decyzyjnymi oraz strategicznymi celami rozwoju. Najpełniejsze ujawnienia dotyczą obszaru środowiskowego, obejmującego emisje gazów cieplarnianych, efektywność energetyczną i gospodarkę odpadami. W zakresie ładu korporacyjnego raport cechuje się przejrzystością w opisie struktur nadzoru i polityk etycznych, natomiast obszar społeczny pozostaje częściowo opisowy i wymaga dalszej standaryzacji wskaźników. Badanie potwierdza, że Grupa Raben stanowi przykład dobrych praktyk w raportowaniu ESG w sektorze TSL, a przyjęte podejście może stanowić punkt odniesienia dla innych podmiotów sektora.

Słowa kluczowe: ESG, zrównoważony rozwój, raportowanie niefinansowe, sektor TSL

Klasyfikacja JEL: G38, M14, Q01, Q56

Wstęp

Postępujące zmiany klimatyczne stanowią jedno z najpoważniejszych wyzwań współczesnego świata. Skutki globalnego ocieplenia, w tym coraz częstsze i bardziej gwałtowne zjawiska pogodowe, degradacja ekosystemów oraz narastające ryzyka społeczne i ekonomiczne, wskazują na potrzebę pilnej transformacji dotychczasowych modeli wzrostu gospodarczego

w kierunku zrównoważonego rozwoju. Fawzy, Osman, Doran i Rooney (2020) podkreślają, że skuteczna odpowiedź na kryzys klimatyczny wymaga systemowego podejścia, łączącego działania adaptacyjne, redukcję emisji i wdrażanie innowacyjnych technologii niskoemisyjnych, które mogą przyczynić się do osiągnięcia neutralności klimatycznej w skali globalnej. Według Gillsa i Morgana (2019) zmiana klimatu nie jest jedynie problemem środowiskowym, ale stanowi symptom szerszego kryzysu cywilizacyjnego, wymagającego przeformułowania paradygmatów ekonomicznych i społecznych. Autorzy wskazują, że dalsze trwanie przy modelu gospodarki opartej na nieograniczonym wzroście prowadzi do eskalacji ryzyk planetarnych i pogłębiania nierówności, a zatem konieczne jest odejście od logiki eksploatacji na rzecz zrównoważonego rozwoju opartego na współodpowiedzialności.

Ripple i współautorzy (2021) zwracają uwagę, że pomimo licznych inicjatyw politycznych i technologicznych sytuacja klimatyczna ulega systematycznemu pogorszeniu. W swoim globalnym apelu naukowców dokumentują, że większość wskaźników środowiskowych, w tym koncentracja gazów cieplarnianych, wylesianie, zużycie energii i emisje z branży transportowej, osiągnęły wartości krytyczne. Z kolei Davidson i współautorzy (2020) wskazują, że skutki zmian klimatu nie ograniczają się do środowiska naturalnego, lecz w coraz większym stopniu oddziałują na stabilność systemów społecznych, zdrowotnych i gospodarczych.

Sektor transportu, spedycji i logistyki (TSL) odgrywa w tym kontekście rolę szczególną. Jest on niezbędny dla utrzymania globalnych łańcuchów dostaw i funkcjonowania gospodarki, lecz jednocześnie odpowiada za znaczną część emisji gazów cieplarnianych oraz generuje szereg negatywnych efektów zewnętrznych, takich jak zanieczyszczenie powietrza, hałas czy ekspansja przestrzenna. Według danych Europejskiej Agencji Środowiska (EEA, 2024) transport odpowiada za około jedną czwartą całkowitych emisji dwutlenku węgla w Unii Europejskiej, a ponad połowa tej wartości pochodzi z transportu drogowego. Dominacja tego rodzaju transportu w działalności przedsiębiorstw TSL sprawia, że branża ta znajduje się w centrum polityki klimatycznej i energetycznej Unii.

Branża transportowa znajduje się obecnie pod silną presją modernizacyjną i regulacyjną wynikającą z unijnych inicjatyw, takich jak Europejski Zielony Ład, będący strategią wyznaczającą kierunek transformacji gospodarki w stronę neutralności klimatycznej, oraz pakiet Fit for 55, obejmujący zestaw przepisów mających umożliwić realizację tego celu poprzez redukcję emisji o co najmniej 55 procent do roku 2030. Realizacja tych założeń wymaga inwestycji w innowacyjne technologie transportowe, elektryfikację floty, rozwój alternatywnych źródeł napędu oraz wdrażania systemów raportowania pozafinansowego, które umożliwiają przejrzyste ujawnianie wpływu działalności przedsiębiorstw na środowisko i społeczeństwo.

Raportowanie niefinansowe przedsiębiorstw obejmujące ład korporacyjny, a także wpływ organizacji na społeczeństwo i środowisko, tj. ESG (Environmental, Social, Governance), przeszło w ostatnich latach proces instytucjonalizacji. Z praktyki o charakterze dobrowolnym stało się obowiązkiem regulacyjnym, wynikającym z Dyrektywy 2022/2464/UE (Corporate Sustainability Reporting Directive - CSRD), zastępującej wcześniejszą Dyrektywę o raportowaniu niefinansowym (NFRD). CSRD wprowadza szeroki zakres obowiązków dotyczących ujawniania informacji z obszaru środowiskowego, społecznego, pracowniczego oraz ładu korporacyjnego. Zasadniczym narzędziem wdrażania dyrektywy są Europejskie Standardy Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS), opracowane przez EFRAG, które ustanawiają jednolite i audytowalne zasady raportowania niefinansowego.

Z perspektywy dużych przedsiębiorstw sektora TSL nowe wymogi oznaczają konieczność opracowania systemów gromadzenia i weryfikacji danych ESG oraz powiązania ich z procesami zarządzania ryzykiem i planowaniem strategicznym. Wdrożenie wymogów CSRD może generować zarówno korzyści strategiczne, takie jak zwiększenie przejrzystości, wiarygodności i dostępu do zielonego finansowania, jak i wyzwania związane z kosztami dostosowania, złożonością wymogów i ryzykiem powierzchownego raportowania. W efekcie raportowanie

ESG staje się nie tylko narzędziem komunikacji z interesariuszami, lecz także elementem zarządzania innowacjami i ryzykiem środowiskowym. Analiza praktyk raportowania w tym zakresie, zwłaszcza na przykładzie przedsiębiorstw takich jak Grupa Raben, pozwala ocenić stopień przygotowania sektora TSL do spełnienia wymogów CSRD i ESRS oraz ich realny wpływ na transformację w kierunku gospodarki niskoemisyjnej.

W niniejszym opracowaniu przyjęto zestaw pytań badawczych, które wyznaczają kierunek analizy dotyczącej jakości i zakresu raportowania ESG w Grupie Raben. Ich celem jest określenie dominujących obszarów ujawnień, identyfikacja mocnych stron oraz wskazanie potencjalnych luk w kontekście wymogów Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS).

Sformułowano następujące pytania badawcze:

1. Jakie obszary raportowania ESG dominują w praktyce Grupy Raben i w jakim stopniu odpowiadają wymaganiom standardów ESRS?
2. W jaki sposób raportowanie ESG wpływa na transparentność, wiarygodność i konkurencyjność przedsiębiorstwa w sektorze TSL?
3. Jakie wyzwania i ograniczenia towarzyszą procesowi raportowania ESG w badanym podmiocie oraz jakie wnioski wynikają z tego dla innych przedsiębiorstw sektora TSL?

1. Ramy teoretyczne i przegląd literatury

Koncepcja zrównoważonego rozwoju stanowi fundament współczesnych debat na temat transformacji gospodarczej oraz ochrony środowiska naturalnego. Zrównoważony rozwój opiera się na założeniu, że wzrost gospodarczy powinien odbywać się w sposób nienaruszający zdolności przyszłych pokoleń do zaspokajania własnych potrzeb (Ruggerio, 2021). Obejmuje on trzy współzależne wymiary: środowiskowy, społeczny i gospodarczy, które muszą być integrowane w politykach publicznych i strategiach przedsiębiorstw. W praktyce gospodarczej koncepcja ta przyjęła formę ram ESG definiujących sposób, w jaki przedsiębiorstwa powinny mierzyć, zarządzać i komunikować swój wpływ na otoczenie naturalne, społeczne oraz jakość ładu korporacyjnego. Jak wskazują Fawzy i in. (2020), działania w zakresie ESG stanowią istotny komponent globalnych strategii neutralności klimatycznej, a wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju wymaga opracowania spójnych systemów oceny i monitorowania wpływu przedsiębiorstw. W literaturze przedmiotu podkreśla się, że jednym z kluczowych wyzwań w ocenie zrównoważonego rozwoju jest rozróżnienie pomiędzy czynnikami społecznymi i środowiskowymi, które w praktyce często się nakładają. Bąk i in. (2025) zwracają uwagę, iż wiele wskaźników, takich jak hałas, kolizje z terenami chronionymi czy oddziaływanie na obiekty kulturowe, posiada zarówno wymiar środowiskowy, jak i społeczny.

W odpowiedzi na rosnące znaczenie zrównoważonego rozwoju opracowano liczne standardy raportowania pozafinansowego. Najbardziej rozpowszechnionym i uznanym na świecie jest system Global Reporting Initiative (GRI), który od końca lat dziewięćdziesiątych stanowi podstawowy punkt odniesienia dla raportowania niefinansowego. GRI kładzie nacisk na przejrzystość, kompletność oraz porównywalność danych. Kolejnym istotnym standardem jest TCFD (Task Force on Climate-related Financial Disclosures), opracowany z inicjatywy Rady Stabilności Finansowej, który koncentruje się na identyfikacji i ujawnianiu ryzyk klimatycznych o charakterze finansowym. Z kolei SASB (Sustainability Accounting Standards Board) rozwija szczegółowe wytyczne branżowe dotyczące raportowania wskaźników ESG w zależności od sektora działalności przedsiębiorstwa (Afolabi, Ram, Rimmel, 2022).

W ramach Unii Europejskiej kluczową rolę odgrywa obecnie Dyrektywa 2022/2464/UE (CSRD) oraz powiązane z nią Europejskie Standardy Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS). Standardy te zostały opracowane przez EFRAG i określają zakres oraz sposób ujawniania danych w obszarze środowiskowym, społecznym i zarządczym. ESRS wprowadza

zasadę podwójnej istotności (*double materiality*), zgodnie z którą przedsiębiorstwa są zobowiązane do raportowania zarówno wpływu swojej działalności na środowisko i społeczeństwo, jak i wpływu czynników środowiskowych i społecznych na wyniki finansowe i ryzyka biznesowe. Jak wskazuje Koszel (2024), w praktyce jedynie niewielka część przedsiębiorstw w Polsce raportuje dane zgodne z unijną Taksonomią, co odzwierciedla ograniczone przygotowanie rynku do pełnego wdrożenia wymogów ESRS.

W literaturze naukowej dotyczącej sektora transportu, spedycji i logistyki (TSL) coraz częściej podejmowane są analizy roli raportowania ESG jako narzędzia zarządzania ryzykiem środowiskowym oraz budowania przewagi konkurencyjnej. Niektórzy badacze wskazują, że rozwój kompetencji ekologicznych pracowników sektora TSL stanowi warunek skutecznego wdrażania strategii ESG i może przyczyniać się do ograniczania emisji oraz poprawy efektywności energetycznej (Kozar i in. 2024). Z kolei Sadowski i współautorzy (2024) podkreślają, że wdrożenie strategii ESG przez przedsiębiorstwa logistyczne notowane na GPW koreluje pozytywnie z ich wynikami finansowymi, zwłaszcza w krótkim okresie. W podobnym nurcie Zamojska, Mosionek-Schweda, Tłoczyński i Diakowska (2025) zwracają uwagę, że stabilność finansowa podmiotów infrastrukturalnych jest ściśle związana z jakością zarządzania ryzykiem i zdolnością adaptacji do zmieniających się warunków otoczenia, co stanowi kluczowy element długofalowej odporności i zrównoważonego rozwoju sektora TSL. Podobne wnioski przedstawiają Tsang i współautorzy (2023), którzy opracowali ramy oceny priorytetów ESG w małych i średnich przedsiębiorstwach logistycznych z wykorzystaniem metody Bayesian Best-Worst Method, dowodząc, że integracja aspektów społecznych i środowiskowych przyczynia się do poprawy reputacji i wzrostu innowacyjności. Niektórzy zwracają uwagę, że raportowanie zrównoważonego rozwoju coraz częściej przyjmuje charakter strategiczny, stanowi element zarządzania ryzykiem oraz narzędzie komunikacji z interesariuszami. Podkreślane jest również znaczenie standaryzacji i porównywalności danych ESG, które są kluczowe dla oceny efektywności środowiskowej i społecznej przedsiębiorstw transportowych (Werner-Lewandowska i Golińska-Dawson, 2021).

Sektor TSL stoi przed szczególnymi wyzwaniami związanymi z wysoką emisją gazów cieplarnianych, dużą liczbą pracowników oraz złożonymi łańcuchami dostaw. Badania pokazują, że wdrażanie strategii ESG (Environmental, Social, Governance) może znacząco wzmacniać konkurencyjność przedsiębiorstw, chociażby za sprawą następujących mechanizmów:

- innowacje i cyfryzacja: wdrażanie strategii ESG sprzyja rozwojowi innowacji technologicznych (np. zielonych technologii) i cyfrowej transformacji, co przekłada się na wzrost efektywności operacyjnej (Fan, Tang, Qalati, Ibrahim, 2024; Liu, Sun, Zhu, 2025);
- wzrost efektywności i skali: wyższe oceny ESG korelują z większą skalą działalności i lepszą efektywnością operacyjną przedsiębiorstw logistycznych (Yu, Xu, Yuan, 2024; Iamandi, Constantin, Munteanu, Cernat-Gruici, 2019);
- redukcja kosztów i ryzyk: ESG pomaga ograniczać koszty (np. energii, emisji) oraz ryzyka reputacyjne i regulacyjne (Baratta, Cimino, Longo, Solina, Verteramo, 2023; Eliwa, Saleh, 2019);
- wysoka presja środowiskowa: logistyka generuje znaczące emisje CO₂, co czyni działania środowiskowe kluczowym elementem strategii ESG (Baratta i in., 2023; Iamandi i in., 2019);
- znaczenie aspektów społecznych: warunki pracy, ochrona praw pracowników i relacje z lokalnymi społecznościami odgrywają szczególną rolę w ocenie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw logistycznych (Iamandi i in., 2019);
- złożoność zarządzania: skuteczne wdrożenie ESG wymaga koordynacji działań w całym łańcuchu dostaw i zaawansowanego systemu zarządzania (Iamandi i in., 2019).

Znaczące badania przeprowadzone w branży żeglugi morskiej przez Tsatsaronisa, Syriopoulou i Karamperidisa (2024) potwierdzają, że opracowanie branżowych indeksów ESG

pozwała na bardziej precyzyjną ocenę wpływu działalności operacyjnej na środowisko. Uyar i współautorzy (2020) wykazali natomiast, że raportowanie odpowiedzialności społecznej w przedsiębiorstwach logistycznych stanowi nie tylko narzędzie komunikacji, lecz także wsparcie dla decyzji inwestycyjnych i finansowych. Yoo (2025) zauważa, że presja interesariuszy, w tym rządów, inwestorów i klientów, jest jednym z głównych czynników kształtujących wdrażanie praktyk ESG w logistyce. Badania te potwierdzają, że odpowiedzialne zarządzanie środowiskiem i społeczeństwem staje się istotnym elementem konkurencyjności w branży.

Podobne zależności obserwuje się w badaniach dotyczących branży lotniczej, gdzie wskazuje się, że dążenie do zrównoważonej mobilności wymaga integracji polityk klimatycznych z praktykami zarządczymi i inwestycjami w infrastrukturę niskoemisyjną (Tłoczyński, Szmelter-Jarosz, Susmarski, 2022). W podobnym nurcie Mańkowska, Tłoczyński, Wach-Kłoskowska i Bulczak (2023) wskazują, że wdrażanie zielonych praktyk w zarządzaniu portami lotniczymi zależy od świadomości ekologicznej i presji regulacyjnej, co może stanowić analogię do wyzwań obserwowanych w sektorze TSL.

Borowicz i Czerepko (2023) zauważają, że skuteczne wdrożenie wymogów wynikających z dyrektywy CSRD wymaga od przedsiębiorstw transportowych zintegrowania procesów raportowania ESG z codziennym zarządzaniem operacyjnym. Oznacza to konieczność powiązania ujawnianych danych niefinansowych z systemami planowania strategicznego, kontroli wewnętrznej oraz oceny ryzyka, co stanowi istotne wyzwanie organizacyjne dla wielu podmiotów z sektora TSL. Autorki podkreślają, że raportowanie zgodne z zasadą podwójnej istotności wymaga nie tylko gromadzenia danych środowiskowych, społecznych i zarządczych, lecz także ich systematycznej analizy i włączania do procesów decyzyjnych przedsiębiorstw. Jednocześnie wskazują, że poziom przygotowania polskich przedsiębiorstw transportowych do wdrożenia dyrektywy CSRD pozostaje niski. W wielu przypadkach brakuje zarówno kompetencji analitycznych, jak i infrastruktury technicznej umożliwiającej efektywne gromadzenie i przetwarzanie danych ESG. Szczególnie trudna sytuacja dotyczy małych i średnich przedsiębiorstw, które dysponują ograniczonymi zasobami finansowymi i kadrowymi. Zdaniem autorów, brak jednolitych wytycznych krajowych oraz niska świadomość regulacyjna wśród menedżerów sektora TSL dodatkowo utrudniają proces dostosowania do nowych standardów raportowania.

Z przeglądu literatury przedmiotu wynika, że mimo rosnącej liczby badań międzynarodowych dotyczących raportowania ESG w sektorze TSL, wciąż istnieją istotne luki badawcze. Niewielka liczba analiz empirycznych dotyczy polskich przedsiębiorstw TSL, w tym badań jakościowych oceniających zgodność raportowania z wymogami ESRS. Wciąż niewystarczająco zbadano także wpływ raportowania ESG na efektywność operacyjną i finansową w polskim kontekście regulacyjnym dla omawianego sektora. Uzasadnia to potrzebę dalszych badań, których celem jest ocena stopnia przygotowania krajowych przedsiębiorstw do realizacji wymogów wynikających z CSRD oraz zidentyfikowanie barier i dobrych praktyk w procesie transformacji sektora TSL w kierunku zrównoważonego rozwoju.

2. Metody badawcze

Badania przeprowadzone na potrzeby niniejszego artykułu mają charakter jakościowy i opierają się na metodzie studium przypadku, wspieranej analizą treści oraz przeglądem literatury przedmiotu. Zastosowane podejście badawcze umożliwia pogłębione poznanie praktyk raportowania ESG w przedsiębiorstwie funkcjonującym w sektorze transportu, spedycji i logistyki (TSL), a także pozwala na interpretację uzyskanych wyników w kontekście aktualnych uwarunkowań regulacyjnych i teoretycznych.

Studium przypadku stanowi podstawową metodę badawczą wykorzystaną w niniejszej analizie. Przedmiotem badań jest Grupa Raben, międzynarodowa grupa przedsiębiorstw

logistycznych działająca w Europie Środkowo-Wschodniej i w kilkunastu innych krajach europejskich, publikująca cykliczne raporty zrównoważonego rozwoju. Dobór przypadku miał charakter celowy i wynikał z istotnej pozycji rynkowej Grupy Raben w sektorze TSL, jej zaawansowania w zakresie wdrażania praktyk ESG oraz dostępności kompleksowych danych źródłowych. Studium przypadku umożliwia analizę raportowania niefinansowego w wymiarze empirycznym, pozwalając na identyfikację zarówno mocnych stron raportu, jak i obszarów wymagających dalszego rozwoju. Zastosowanie tej metody sprzyja również ocenie spójności i przejrzystości ujawnień w odniesieniu do standardów europejskich, takich jak ESRS.

Analiza treści stanowiła jedno z głównych narzędzi badawczych zastosowanych w niniejszym opracowaniu. Przedmiotem analizy był raport niefinansowy Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024), obejmujący zarówno część narracyjną, jak i sekcje zawierające dane ilościowe oraz indeksy odniesień do standardów. Jej celem było rozpoznanie struktury, zakresu i charakteru ujawnianych informacji ESG w raporcie Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024). Analizie poddano zarówno układ formalny raportu, jak i treści odnoszące się do trzech podstawowych wymiarów zrównoważonego rozwoju: środowiskowego (E), społecznego (S) oraz ładu korporacyjnego (G). W ramach tych obszarów wyodrębniono dwanaście kategorii analitycznych, obejmujących m.in. emisje gazów cieplarnianych (Zakres 1-3), efektywność energetyczną, gospodarkę odpadami, bezpieczeństwo pracy, rozwój kompetencji pracowników, różnorodność i inkluzję, strukturę zarządzania, etykę oraz zarządzanie ryzykiem. Każdy element raportu został sklasyfikowany pod względem stopnia szczegółowości ujawnień (opisowych, ilościowych, strategicznych) oraz zgodności z obowiązującymi standardami raportowania, w szczególności Global Reporting Initiative (GRI) i Europejskimi Standardami Sprawozdawczymi Zrównoważonego Rozwoju (ESRS). Zastosowanie analizy treści umożliwiło systematyczne i obiektywne uchwycenie wzorców komunikacyjnych stosowanych w raportowaniu, a także ocenę przejrzystości i kompletności ujawnień, co, jak wskazują m.in. Uyar, Karaman i Kilic (2020), Koszel (2024) oraz Werner-Lewandowska i Golińska-Dawson (2021), stanowi istotny wyznacznik dojrzałości organizacyjnej i wiarygodności przedsiębiorstw.

Ocena jakości raportowania ESG została przeprowadzona w oparciu o pięć kryteriów analitycznych: kompletność ujawnień w odniesieniu do wymogów ESRS, charakter ujawnień (narracyjne vs ilościowe), spójność raportowanych informacji ze strategią przedsiębiorstwa, przejrzystość i możliwość weryfikacji danych oraz stopień porównywalności wskaźników.

Proces analizy polegał na systematycznym przeglądzie treści raportu oraz ocenie kompletności, przejrzystości i spójności ujawnień w odniesieniu do wymagań obowiązujących standardów ESG. Poszczególne fragmenty dokumentu były przyporządkowywane do wcześniej zdefiniowanych kategorii analitycznych, co umożliwiło uporządkowanie materiału oraz identyfikację powtarzających się wzorców ujawnień. Ponadto wykorzystano macierz istotności, która pozwoliła na ocenę znaczenia poszczególnych tematów zarówno z perspektywy interesariuszy, jak i strategicznych priorytetów organizacji. Przyjęte podejście zapewniło rzetelną i transparentną ocenę jakości raportowania ESG, umożliwiając identyfikację mocnych stron oraz obszarów wymagających dalszego doskonalenia w zakresie ujawniania danych środowiskowych, społecznych i zarządczych.

Trzecim elementem zastosowanego podejścia badawczego był przegląd literatury naukowej obejmujący publikacje dotyczące koncepcji ESG, zrównoważonego rozwoju, standardów raportowania oraz specyfiki sektora TSL. Celem tego etapu badań było zidentyfikowanie dominujących tendencji w raportowaniu ESG w omawianym sektorze, a także określenie luki badawczej dotyczącej praktyk polskich przedsiębiorstw w tym zakresie. Przegląd literatury stanowił podstawę interpretacyjną analizy treści oraz umożliwił umiejscowienie studium przypadku w szerszym kontekście badawczym i regulacyjnym.

Przyjęte techniki badań wzajemnie się uzupełniają, umożliwiając uzyskanie pogłębionej, wielowymiarowej perspektywy oceny raportowania ESG. Zastosowane podejście pozwala na

wnioskowanie o stopniu dojrzałości raportowania zrównoważonego rozwoju w przedsiębiorstwie Grupie Raben oraz na wskazanie kierunków dalszych badań w tym obszarze.

3. Analiza raportu Grupy Raben

Grupa Raben to międzynarodowa grupa przedsiębiorstw sektora transportu, spedycji i logistyki, wywodząca się z Holandii i prowadząca działalność operacyjną w siedemnastu krajach Europy. Grupa zatrudnia ponad dwanaście tysięcy pracowników, obsługuje rocznie ponad dziewiętnaście milionów przesyłek i dysponuje niemal dwoma milionami metrów kwadratowych powierzchni magazynowej. Działalność operacyjna obejmuje transport drogowy (krajowy i międzynarodowy), logistykę kontraktową, spedycję morską i lotniczą oraz logistykę produktów świeżych. Model biznesowy przedsiębiorstwa opiera się na długofalowej współpracy z klientami i partnerami transportowymi, integracji usług w ramach rozbudowanej sieci terminali oraz inwestycjach w infrastrukturę niskoemisyjną. W ujęciu finansowym Grupa wskazuje na przychody rzędu około 2,2 miliarda euro oraz ponad 160 lokalizacji operacyjnych w Europie, co potwierdza jej silną pozycję konkurencyjną w regionie Europy Środkowo-Wschodniej i rosnącą obecność w pozostałych częściach kontynentu.

Raport niefinansowy spółki, tj. Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024) został przygotowany zgodnie z wytycznymi Global Reporting Initiative (GRI), z odniesieniami do Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ (SDG) oraz zaleceń Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD). Struktura dokumentu obejmuje część wprowadzającą (list prezesa), prezentację profilu organizacji, rozdziały poświęcone łaadowi korporacyjnemu, kwestiom społecznym i środowiskowym oraz aneksy zawierające zestandaryzowane dane ilościowe i indeksy treści (GRI, TCFD). W części dotyczącej ładu korporacyjnego opisano strukturę nadzoru, proces oceny istotności tematów zrównoważonego rozwoju, model zarządzania ryzykiem oraz mechanizmy zapewniania zgodności i etyki. Sekcja „People” koncentruje się na bezpieczeństwie pracy, rozwoju kompetencji, polityce różnorodności i inkluzyjności, natomiast rozdział „Environment” prezentuje działania w zakresie ograniczania emisji, efektywności energetycznej, gospodarki odpadami i wdrażania technologii niskoemisyjnych. Raport zawiera również dane dotyczące realizacji celów klimatycznych zgodnych z inicjatywą Science Based Targets oraz informacje dotyczące poprawy jakości i spójności danych niefinansowych.

Raport Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024) wskazuje również na rozszerzenie zakresu raportowania emisji o zakres 3, obejmujący pośrednie emisje w łańcuchu dostaw. W 2024 roku Grupa rozpoczęła projekt angażowania podwykonawców transportowych w proces pomiaru i ograniczania emisji, umożliwiając im określenie własnego śladu węglowego oraz ocenę w uproszczonym systemie ESG. Działania te mają na celu stopniową eliminację pojazdów niespełniających normy EURO V oraz budowanie kultury odpowiedzialności środowiskowej w całym ekosystemie logistycznym. Z perspektywy sektora TSL stanowi to przykład zaawansowanego podejścia do dekarbonizacji, wykraczającego poza własne operacje przedsiębiorstwa.

Jak przedstawiono w tabeli 1, ocena zgodności ujawnień z Europejskimi Standardami Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS) wskazuje na wysoki stopień dopasowania w obszarze środowiskowym (E1-E5). Raport ujawnia wskaźniki emisji w zakresach 1 i 2, opisuje strategię dekarbonizacji i działania adaptacyjne, a także odnosi się do zarządzania ryzykami klimatycznymi i współpracy z dostawcami w zakresie redukcji śladu węglowego. W obszarze społecznym (S1-S4) przedstawiono przekrojowe informacje dotyczące struktury zatrudnienia, bezpieczeństwa pracy, rozwoju pracowników i polityk równościowych, przy czym ujawnienia dotyczące łańcucha wartości mają głównie charakter opisowy i w ograniczonym zakresie opierają się na wskaźnikach ilościowych. W zakresie ładu korporacyjnego (G1) udokumentowano

strukturę zarządzania, nadzór nad ryzykami ESG, polityki etyczne oraz mechanizmy zapewniania jakości danych.

Tabela 1. Ocena zgodności raportu Grupy Raben z wymaganiami ESRS

Obszar raportowania	Zakres standardów ESRS	Zakres ujawnień w raporcie	Ocena zgodności (0-5)*	Uwagi
Środowiskowy (E)	ESRS E1-E5	Emisje gazów cieplarnianych (GHG, ang. greenhouse gases) - zakres 1 i 2, zużycie energii, gospodarka odpadami, cele klimatyczne Science Based Targets Initiative	5	Pełna zgodność z wymogami ESRS; kompleksowe dane i cele ilościowe
Spółeczny (S)	ESRS S1-S4	Zatrudnienie, bezpieczeństwo pracy, rozwój i różnorodność, warunki pracy kierowców	3	Częściowa zgodność; dominacja treści narracyjnych, brak pełnych danych ilościowych
Ład korporacyjny (G)	ESRS G1	System nadzoru korporacyjnego, etyka, zarządzanie ryzykiem i transparentność w obszarze ESG	4	Wysoka zgodność; drobne braki w ilościowych wskaźnikach nadzoru

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024).

* Skala oceny zgodności:

5 - Pełna zgodność: raport w pełni pokrywa wymogi ESRS; ujawnienia są kompletne, mierzalne, oparte na danych i odniesieniach do standardów.

4 - Wysoka zgodność: większość wymogów spełniona; nieliczne braki w danych ilościowych lub w prezentacji metod.

3 - Częściowa zgodność: kluczowe obszary opisane, ale raport zawiera głównie treści narracyjne, z ograniczonymi wskaźnikami ilościowymi.

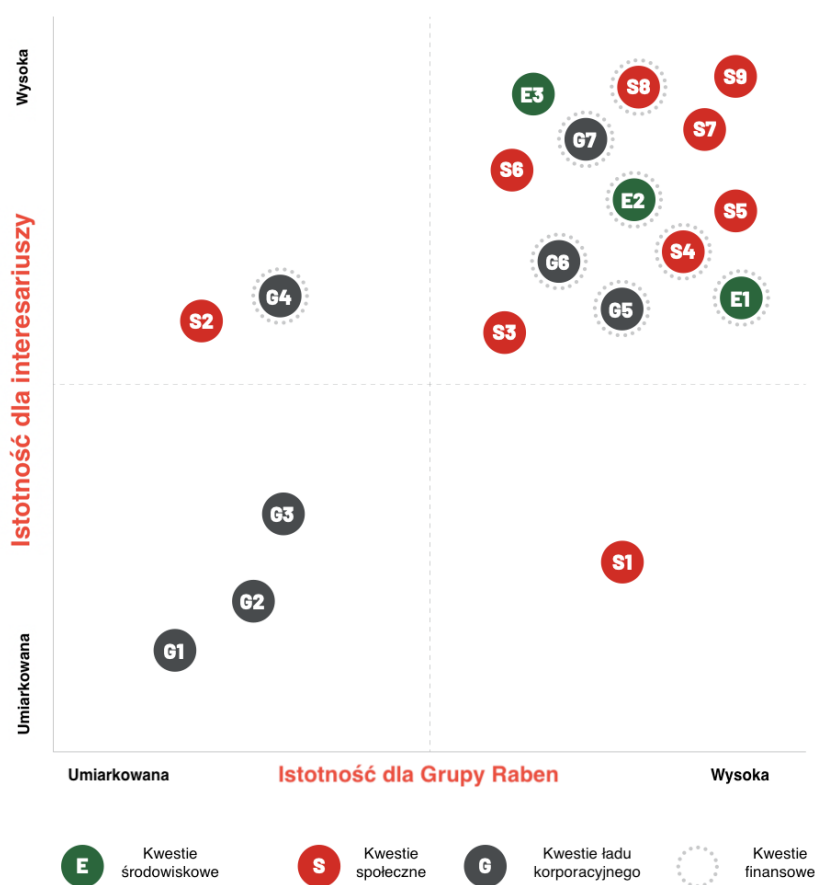
2 - Niska zgodność: wzmianki o danym obszarze bez szczegółowych danych lub bez odniesienia do standardów.

1 - Brak zgodności: obszar nieuwjęty w raporcie lub uwjęty jedynie symbolicznie.

Wyniki oceny przedstawione w tabeli 1 wskazują, że najwyższą zgodność raportowania uzyskano w obszarze środowiskowym, gdzie Grupa Raben w pełni realizuje założenia dotyczące ujawniania danych klimatycznych i emisji gazów cieplarnianych. Wysoką dojrzałość obserwuje się również w zakresie ładu korporacyjnego, szczególnie w kontekście struktury zarządzania i etyki organizacyjnej. Najwięcej luk dotyczy wymiaru społecznego, w którym rekomendowany jest zwiększenie liczby danych ilościowych, co ułatwiłoby ich porównywalność.

Warto również zwrócić uwagę na element finansowy strategii ESG Grupy Raben, jakim jest mechanizm sustainability-linked loan (SLL), wiążący warunki finansowania z realizacją celów środowiskowych i społecznych. Rozwiązanie to integruje politykę zrównoważonego rozwoju z zarządzaniem finansami, umożliwiając powiązanie wskaźników ESG (m.in. redukcji emisji czy udziału pojazdów spełniających normy EURO VI) z parametrami kredytowymi. Włączenie aspektu finansowego do raportowania ESG stanowi przykład dojrzałej integracji zrównoważonego rozwoju z działalnością operacyjną i strategiczną.

Proces identyfikacji kluczowych zagadnień ESG w Grupie Raben został zilustrowany za pomocą macierzy istotności, przedstawionej na rysunku 1. Macierz przedstawia wyniki oceny istotności tematów zrównoważonego rozwoju z punktu widzenia interesariuszy oraz znaczenia dla samego przedsiębiorstwa. Wśród kwestii o najwyższej istotności znajdują się: emisje gazów cieplarnianych (E1), zdrowie i bezpieczeństwo pracowników (S9), różnorodność i integracja (S5), szkolenia i rozwój (S7) oraz warunki pracy kierowców (S8). Wysokie znaczenie przypisano również transparentności zrównoważonego rozwoju (G7) i zarządzaniu ryzykiem (G5), co świadczy o strategicznym podejściu organizacji do zagadnień ESG. Analiza macierzy wskazuje, że kwestie środowiskowe i społeczne są traktowane przez Grupę Raben jako kluczowe dla długoterminowej wartości przedsiębiorstwa i relacji z interesariuszami.

Rysunek 1. Ocena istotności tematów** zrównoważonego rozwoju w Grupie Raben

Źródło: Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024).

** Lista tematów:

Kwestie środowiskowe

E1 Emisje gazów cieplarnianych

E2 Zmiana klimatu

E3 Zarządzanie energią

Kwestie społeczne

S1 Bezpieczeństwo magazynowania i dystrybucji żywności

S2 Bezpieczeństwo ruchu drogowego

S3 Zaangażowanie pracowników

S4 Satysfakcja klientów

S5 Różnorodność i integracja

S6 Zarządzanie zasobami ludzkimi

S7 Szkolenia i rozwój
S8 Warunki pracy kierowców
S9 Zdrowie i bezpieczeństwo

Kwestie ładu korporacyjnego
G1 Wpływ wojny w Ukrainie
G2 Przeciwdziałanie korupcji
G3 Wyniki finansowe
G4 Innowacje
G5 Zarządzanie ryzykiem
G6 Cyberbezpieczeństwo, bezpieczeństwo informacji i ochrona danych (RODO)
G7 Transparentność w zakresie zrównoważonego rozwoju

Istotnym elementem systemu ładu korporacyjnego Grupy Raben, szeroko opisanym w raporcie, jest struktura komitetów wspierających zarządzanie strategiczne i nadzór nad kwestiami ESG. W ramach organizacji funkcjonują m.in. Sustainability Committee, odpowiedzialny za monitorowanie realizacji celów środowiskowych i społecznych, Risk Committee, zajmujący się zarządzaniem ryzykiem operacyjnym i klimatycznym, oraz SHE Committee (Safety, Health and Environment), nadzorujący bezpieczeństwo pracy i standardy środowiskowe. Włączenie tych organów do systemu zarządzania potwierdza wysoki poziom instytucjonalizacji kwestii ESG i transparentność procesów decyzyjnych w Grupie Raben.

Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, że raport Grupy Raben spełnia w wysokim stopniu wymogi współczesnych standardów raportowania niefinansowego w sektorze TSL, szczególnie w odniesieniu do zgodności z ESRS (tabela 1). Dokument wyróżnia się spójną strukturą oraz systematycznymi odwołaniami do wiodących standardów raportowania ESG, co można interpretować jako przejaw zaawansowanego podejścia do ujawniania informacji niefinansowych. Zidentyfikowane ograniczenia mają charakter głównie informacyjny i dotyczą zakresu oraz standaryzacji wskaźników społecznych, jednak nie wpływają na ogólną ocenę raportu jako transparentnego i zgodnego z aktualnymi wymogami regulacyjnymi Unii Europejskiej.

4. Dyskusja

Analiza raportowania ESG w Grupie Raben potwierdza, że przedsiębiorstwa sektora transportu, spedycji i logistyki zyskują coraz większe znaczenie w kontekście globalnych trendów zrównoważonego rozwoju. W literaturze zwraca się uwagę, że sektor TSL jest jednym z kluczowych odbiorców unijnych strategii klimatycznych, co wpływa na konieczność adaptacji działalności przedsiębiorstw do nowych wymogów środowiskowych i społecznych (EEA, 2024). W tym kontekście raportowanie ESG jest coraz częściej postrzegane jako narzędzie strategiczne, służące nie tylko spełnieniu wymogów regulacyjnych wynikających z Dyrektywy CSRD oraz Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS), ale także budowaniu pozytywnego wizerunku i wzmacnianiu relacji z interesariuszami na globalnym rynku.

W szczególności w kontekście Europy Środkowo-Wschodniej, gdzie dominują przedsiębiorstwa na wcześniejszych etapach wdrażania standardów ESG, badania wskazują na istotną potrzebę rozwoju kompetencji, systemów raportowania i standaryzacji wskaźników (Bąk i in., 2025; Borowicz i Czerepko, 2023). Wyniki analizy Grupy Raben, funkcjonującej na rynkach europejskich, mogą służyć jako benchmark dla przedsiębiorstw z Europy Środkowo-Wschodniej, wskazując kierunki doskonalenia i integracji ESG z zarządzaniem strategicznym.

Niemniej jednak, istnieje wyraźna luka badawcza w zakresie porównawczych analiz raportowania ESG w polskich przedsiębiorstwach TSL działających na rynkach międzynarodowych. Obecnie dostępne badania dotyczą głównie dużych przedsiębiorstw z Europy Zachodniej, natomiast brakuje systematycznych zestawień i ocen uwzględniających specyfikę warunków gospodarczych oraz regulacyjnych krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

Wypełnienie tej luki jest kluczowe dla lepszego zrozumienia barier, dobrych praktyk oraz wpływu ESG na wyniki i konkurencyjność przedsiębiorstw z tego regionu (Koszel, 2024; Sadowski i in., 2024).

Podsumowując, dyskusja podkreśla, że raportowanie ESG w branży transportu znajduje się na dynamicznym etapie rozwoju, a jego skuteczność i efektywność zależą zarówno od postępów w standaryzacji i adaptacji do globalnych trendów, jak i od badań porównawczych uwzględniających różnorodność regionów i specyfikę lokalnych rynków. Przyszłe prace naukowe powinny koncentrować się na analizie wdrożeń ESG w małych i średnich przedsiębiorstwach oraz badaniu relacji pomiędzy jakością raportowania a rzeczywistym wpływem na strategię rozwoju i konkurencyjność przedsiębiorstw.

5. Wnioski i rekomendacje

Przeprowadzona analiza raportu Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024) pozwoliła na ocenę jakości ujawnień niefinansowych w kontekście wymogów Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS) oraz na sformułowanie praktycznych rekomendacji. Wyniki studium przypadku wskazują, że raport Grupy Raben w dużym stopniu odzwierciedla wymagania dotyczące ujawnień ESG, co może świadczyć o konsekwentnym podejściu organizacji do raportowania kwestii środowiskowych, społecznych i zarządczych. W przypadku Grupy Raben wysoki poziom zgodności z ESRS obserwuje się przede wszystkim w obszarach środowiskowym i zarządczym, co wynika z długoletniego doświadczenia organizacji w zakresie monitorowania i raportowania danych środowiskowych oraz z istnienia wewnętrznych polityk odnoszących się do odpowiedzialności i nadzoru. W obszarze społecznym widoczna jest natomiast potrzeba dalszej standaryzacji wskaźników oraz zwiększenia przejrzystości danych ilościowych, szczególnie w odniesieniu do łańcucha dostaw. Uzyskane wyniki pozwalają na pozytywną weryfikację postawionych pytań badawczych dotyczących zakresu, jakości i zgodności ujawnień ESG w analizowanym raporcie.

Z perspektywy praktycznej, wyniki analizy wskazują na konieczność dalszego doskonalenia procesów raportowania w przedsiębiorstwach sektora TSL. Pożądane jest zwłaszcza rozwijanie systemów gromadzenia i weryfikacji danych niefinansowych oraz wdrażanie spójnych narzędzi informatycznych wspierających przygotowanie raportów ESG. Kluczowe znaczenie ma również zwiększenie kompetencji kadry zarządzającej w zakresie interpretacji wymogów ESRS i ich operacyjnego wdrażania. Rekomenduje się, aby przedsiębiorstwa sektora transportu, spedycji i logistyki w większym stopniu integrowały raportowanie ESG z procesami zarządzania ryzykiem, kontrolą wewnętrzną oraz komunikacją z interesariuszami. Dążenie do porównywalności danych i ujawnień między przedsiębiorstwami powinno stać się jednym z priorytetów branży, zwłaszcza w kontekście przygotowania do pełnego obowiązywania dyrektywy CSRD.

Z punktu widzenia podmiotów gospodarczych oraz organów odpowiedzialnych za tworzenie i wdrażanie regulacji w obszarze ESG wyniki analizy wskazują na potrzebę zapewnienia wsparcia metodologicznego i instytucjonalnego dla podmiotów wdrażających ESRS. Obejmuje to opracowanie branżowych wytycznych interpretacyjnych, promowanie dobrych praktyk raportowania oraz stworzenie krajowego repozytorium raportów ESG w celu ułatwienia porównań i analiz benchmarkingowych. W ujęciu regulacyjnym istotne jest również dążenie do harmonizacji wymogów wynikających z Dyrektywy CSRD i Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS) z obowiązującymi regulacjami rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, tak aby ograniczyć ryzyko nadmiernego obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw.

Wyniki analizy raportowania ESG Grupy Raben wskazują na potrzebę zróżnicowanych działań i rekomendacji skierowanych do kluczowych grup interesariuszy. Ich realizacja może

przyczynić się do dalszego rozwoju praktyk zrównoważonego rozwoju oraz wzmocnienia pozycji rynkowej Grupy Raben. W oparciu o przeprowadzone badania sformułowano zestaw rekomendacji adresowanych do poszczególnych interesariuszy procesu raportowania ESG, obejmujący zarówno aspekty strategiczne, jak i komunikacyjne.

1. Przedsiębiorstwa sektora TSL:
 - integracja raportowania ESG ze strategią biznesową i procesami operacyjnymi w celu zwiększenia efektywności i transparentności działań;
 - systematyczne monitorowanie i raportowanie wskaźników środowiskowych, społecznych i zarządczych zgodnie z wymogami ESRS oraz obowiązującymi regulacjami unijnymi;
 - wykorzystanie raportów ESG jako narzędzia budowania marki i przewagi konkurencyjnej, podkreślającego zaangażowanie w cele zrównoważonego rozwoju.
2. Regulatorzy rynku:
 - uspoźnienie wymogów raportowania ESG z uwzględnieniem specyfiki sektora TSL, przy jednoczesnym zapewnieniu wsparcia merytorycznego i narzędziowego dla przedsiębiorstw w procesie adaptacji do nowych regulacji;
 - promowanie szkoleń i dobrych praktyk w zakresie ESG oraz wdrażanie mechanizmów monitorujących zgodność i jakość raportowania.
3. Inwestorzy i instytucje finansujące:
 - uwzględnianie aspektów ESG w procesach oceny ryzyka i podejmowania decyzji inwestycyjnych, wspierających podmioty transparentne i odpowiedzialne środowiskowo;
 - wspieranie innowacyjnych rozwiązań technologicznych w obszarze logistyki niskoemisyjnej i efektywności energetycznej.
4. Środowisko naukowe:
 - prowadzenie badań porównawczych i analiz benchmarkingowych dotyczących raportowania ESG w sektorze TSL, ze szczególnym uwzględnieniem krajów Europy Środkowo-Wschodniej;
 - doskonalenie metodyk oceny jakości raportów ESG oraz badanie ich wpływu na wyniki finansowe, reputację i konkurencyjność przedsiębiorstw.
5. Samorządy i władze lokalne:
 - wspieranie inicjatyw i inwestycji sprzyjających rozwojowi zrównoważonego transportu oraz promowanie transparentności raportowania ESG w regionie;
 - współpraca z lokalnymi przedsiębiorstwami w zakresie edukacji i podnoszenia świadomości społecznej dotyczącej praktyk ESG.

Odpowiadając na postawione pytania badawcze, można stwierdzić, że raportowanie ESG w Grupie Raben koncentruje się przede wszystkim na wymiarze środowiskowym, który charakteryzuje się najwyższym stopniem zgodności z ESRS, podczas gdy obszar społeczny pozostaje relatywnie mniej sformalizowany i wymaga dalszej standaryzacji.

Rola raportowania ESG wykracza poza spełnianie wymogów regulacyjnych i stanowi także narzędzie strategiczne w budowaniu marki Grupy Raben oraz relacji z interesariuszami. Transparentne i rzetelne ujawnienia wzmacniają zaufanie inwestorów, klientów oraz partnerów biznesowych, a także kształtują pozytywny wizerunek przedsiębiorstwa jako lidera zrównoważonego rozwoju w branży transportowej.

Badanie ma charakter eksploracyjny, co wiąże się z pewnymi ograniczeniami. Ocenie poddano dane wtórne, zawarte w publicznie dostępnych raportach, co ogranicza możliwość pełnej weryfikacji wewnętrznych procesów raportowania. Zastosowanie pojedynczego studium przypadku nie pozwala na statystyczne uogólnienie wyników na cały sektor TSL, jednak umożliwia identyfikację wzorców raportowania oraz dobrych praktyk, które mogą stanowić punkt odniesienia dla dalszych badań porównawczych.

Zakończenie

Przeprowadzona analiza Raben Group Sustainability Report 2024 (Grupa Raben, 2024) umożliwiła ocenę jakości ujawnień niefinansowych w odniesieniu do Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS) oraz identyfikację obszarów wymagających dalszego doskonalenia. Wyniki studium przypadku Grupy Raben wskazują, że elementy związane z raportowaniem środowiskowym (E1–E5) oraz łańcem organizacyjnym (G1) zostały w znacznym stopniu odwzorowane zgodnie z aktualnymi wymogami, co potwierdzono poprzez analizę zgodności przedstawioną w tabeli 1. Odpowiednia struktura raportu, odwołania do ESRS i GRI oraz zastosowanie macierzy istotności świadczą o systematycznym podejściu do raportowania ESG.

Jednocześnie analiza wykazała ograniczenia dotyczące obszaru społecznego (S1–S4), w szczególności w zakresie standaryzacji wskaźników oraz dostępności danych ilościowych dotyczących łańcucha dostaw. Zidentyfikowane braki mają charakter informacyjny i wynikają przede wszystkim z wyzwań związanych z pomiarem i raportowaniem wpływu społecznego w złożonych strukturach logistycznych.

Wnioski z przeprowadzonego badania podkreślają, że dalszy rozwój raportowania ESG w sektorze TSL wymaga zwiększenia porównywalności wskaźników społecznych, szerszego wykorzystania danych ilościowych, doprecyzowania metod oceny wpływu środowiskowego oraz społecznego, a także stopniowego dostosowywania procesów raportowych do wymogów wynikających z dyrektywy CSRD i standardów ESRS.

Ostatecznie studium przypadku Grupy Raben pokazuje, że zrównoważone raportowanie w sektorze TSL ma znaczenie wykraczające poza obowiązek regulacyjny. Może stanowić realne narzędzie wspierające transformację przedsiębiorstw w kierunku gospodarki niskoemisyjnej i odpowiedzialnej społecznie oraz budowania przejrzystych i długoterminowych relacji z interesariuszami. Wyniki badania wskazują również na potrzebę dalszych analiz porównawczych, które pozwolą ocenić efektywność wdrażania standardów ESG oraz stopień adaptacji sektora do zmieniających się wymogów dotyczących raportowania niefinansowego.

Bibliografia

- Afolabi H., Ram R., Rimmel G. (2022). Harmonization of Sustainability Reporting Regulation: Analysis of a Contested Arena. *Sustainability*, 14(9), 5517. <https://doi.org/10.3390/su14095517>
- Baratta A., Cimino A., Longo F., Solina V., Verteramo S. (2023). The Impact of ESG Practices in Industry with a Focus on Carbon Emissions: Insights and Future Perspectives. *Sustainability*, 15(8), 6685. <https://doi.org/10.3390/su15086685>.
- Bąk M., Borkowski P., Broniewicz E., Budzyński M., Dąbal A., Grzelec K., Jamroz K., Kobryń A., Ogrodnik K., Ołdakowska E., Siwowski T., Tłoczyński D. (2025). Identification and segmentation of social and environmental criteria in multi-criteria analysis for selecting infrastructure investment options for road transport. *Economics and Environment*, 93(2), 1237. <https://doi.org/10.34659/eis.2025.93.2.1237>
- Borowicz A., Czerepko J. (2023) Possible Consequences of Corporate Sustainability Reporting Directive on Polish Transport Companies. *Studia Europejskie - Studies in European Affairs*, 3-2023, 105-119. <https://doi.org/10.33067/SE.3.2023.6>
- Davidson K., Briggs J., Nolan E., Bush J., Håkansson I., Moloney S. (2020). The making of a climate emergency response: Examining the attributes of climate emergency plans. *Urban Climate*, 33, 100666. <https://doi.org/10.1016/j.uclim.2020.100666>

- Eliwa Y., Saleh A. (2019). ESG practices and the cost of debt: Evidence from EU countries. *Critical Perspectives on Accounting*, 102097. <https://doi.org/10.1016/j.cpa.2019.102097>.
- European Environment Agency (EEA). (2024). Climate. Pozyskano z: <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/sustainability-of-europes-mobility-systems/climate> (8.10.2025)
- Fawzy S., Osman A.I., Doran J., Rooney D.W. (2020). Strategies for mitigation of climate change: a review. *Environmental Chemistry Letter* 18, 2069–2094. <https://doi.org/10.1007/s10311-020-01059-w>
- Fan M., Tang Y., Qalati S.A., Ibrahim B. (2025). Can logistics enterprises improve their competitiveness through ESG in the context of digitalization? Evidence from China. *The International Journal of Logistics Management*, 36, 1 pp, 196–224, <https://doi.org/10.1108/IJLM-05-2023-0216>
- Gills B., Morgan J. (2019). Global Climate Emergency: after COP24, climate science, urgency, and the threat to humanity. *Globalizations*, 17(6), 885–902. <https://doi.org/10.1080/14747731.2019.1669915>
- Grupa Raben. (2024). Raben Group Sustainability Report 2024. Pozyskano z: https://api.raben-group.com/fileadmin/PDF_files/Raben_Group_Sustainability_Report_2024.pdf (15.10.2025)
- Iamandi I., Constantin L., Munteanu S., Cernat-Gruici B. (2019). Mapping the ESG Behavior of European Companies. A Holistic Kohonen Approach. *Sustainability*, 11(12), 3276. <https://doi.org/10.3390/su11123276>.
- Koszel M. (2024). ESG Reporting: Assessing Compliance of Polish Public Companies with EU Taxonomy Guidelines. *Management*, 28(2), 252–270. <https://doi.org/10.58691/man/196152>
- Kozar S., Bednarski D., Chomicz B., Chrzanowski Ł., Jaksik K., Kręgiel T., Kulawczyk K., Śmietana M. (2024). Shaping Green Competences of Transport and Logistics Employees Through Green Activities. *Scientific Papers of Silesian University of Technology Organization and Management Series*, 208. <https://doi.org/10.29119/1641-3466.2024.208.14>.
- Liu D., Sun N., Zhu X. (2025). ESG ratings empower high-quality development of logistics enterprises through digital transformation and green innovation. *Scientific Reports*, 15, 22861. <https://doi.org/10.1038/s41598-025-06029-2>
- Mańkowska M., Tłoczyński D., Wach-Kloskowska M., Bulczak G. (2023). Factors determining the implementation of green practices in airport management. The case study of Polish airports. *Journal of Air Transport Management*, 111. <https://doi.org/10.1016/j.jairtraman.2023.102438>.
- Ripple W., Wolf C., Newsome T.M., Gregg J.W., Lenton T.M., Palomo I., Eikelboom J.A.J., Law B.E., Huq S., Duffy P.B., Rockström J. (2021) World Scientists' Warning of a Climate Emergency 2021, *BioScience*, 71, 9,894–898, <https://doi.org/10.1093/biosci/biab079>
- Ruggerio C.A. (2021). Sustainability and sustainable development: A review of principles and definitions. *Science of The Total Environment*, 786, 147481. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.147481>
- Sadowski A., Gniadkowska-Szymańska A., Sokolovskij E., Jędrzejczak R. (2024). The impact of ESG strategies on growth in the logistics industry. *Transport*, 39(2), 174–182. <https://doi.org/10.3846/transport.2024.22545>
- Tłoczyński D., Szmelter-Jarosz A., Susmarski S. (2022). Analysis of Sustainable Transport Systems in Service of Selected SEA-EU Consortium Countries' Airports—A Pilot Case Study of Passenger Choices for Gdańsk Airport. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(2), 827. <https://doi.org/10.3390/ijerph19020827>

- Tsang, Y. P., Fan, Y., Feng, Z. P. (2023). Bridging the gap: Building environmental, social and governance capabilities in small and medium logistics companies. *Journal of Environmental Management*, 338, 117758. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2023.117758>
- Tsatsaronis M., Syriopoulos T., Karamperidis S., Boura G. (2024). Shipping-specific ESG rating and reporting framework. *Maritime Policy & Management*, 51(5), 698-716. <https://doi.org/10.1080/03088839.2024.2342730>
- Uyar A., Karaman A. S., Kilic M. (2020). Is corporate social responsibility reporting a tool of signaling or greenwashing? Evidence from the worldwide logistics sector. *Journal of Cleaner Production*, 253, 119997. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.119997>
- Werner-Lewandowska K., Golinska-Dawson, P. (2021). Sustainable Logistics Management Maturity—The Theoretical Assessment Framework and Empirical Results from Poland. *Sustainability*, 13(9), 5102. <https://doi.org/10.3390/su13095102>
- Yoo B.-C. (2025). Exploring Stakeholder and Organizational Influences on ESG Management in the Logistics Sector. *Sustainability*, 17(9), 4243. <https://doi.org/10.3390/su17094243>
- Yu L., Xu J., Yuan X. (2024). Sustainable Digital Shifts in Chinese Transport and Logistics: Exploring Green Innovations and Their ESG Implications. *Sustainability*, 16(5), 1877. <https://doi.org/10.3390/su16051877>
- Zamojska A., Mosionek-Schweda M., Tłoczyński D., Diakowska K. (2025). Crisis, Support, and Structural Risk: Assessing the Financial Impact of COVID-19 on Polish Regional Airports. *Risks*, 13(9), 175. <https://doi.org/10.3390/risks13090175>

ANALYSIS AND ASSESSMENT OF ESG REPORTING IN THE TSL SECTOR: A CASE STUDY OF RABEN GROUP

Abstract

Purpose -The aim of this paper is to assess Environmental, Social and Governance (ESG) reporting practices in the transport, forwarding and logistics (TSL) sector through the case study of Raben Group. The study analyses the scope, quality, and transparency of ESG disclosures, with particular attention to the identification of key strengths and areas requiring further improvement.

Methodology - A qualitative approach was adopted, combining a case study method, content analysis, and a review of relevant literature. The content analysis of the *Raben Group Sustainability Report* enabled an evaluation of the structure, scope, and characteristics of the disclosed environmental, social, and governance information, while the literature review situated the findings within a broader theoretical and regulatory framework.

Findings - The analysis of the *Raben Group Sustainability Report 2024* demonstrates a high level of organisational maturity in ESG reporting. The company systematically integrates environmental, social, and governance considerations into decision-making and strategic objectives. The most comprehensive disclosures concern the environmental dimension, particularly greenhouse gas emissions, energy efficiency, and waste management. In terms of corporate governance, the report exhibits transparency in describing oversight structures and ethical frameworks, whereas the social dimension remains partly descriptive and requires further standardisation of indicators. The findings confirm that Raben Group represents an example of good practice in ESG reporting within the TSL sector, and its approach may serve as a benchmark for other organisations in the industry.

Keywords: ESG, sustainable development, non-financial reporting, TSL sector

JEL classification: G38, M14, Q01, Q56

Anna Michalska-Szajer
Katedra Rynku Transportowego
Wydział Ekonomiczny, Uniwersytet Gdański
ul. Armii Krajowej 119/121, 81-824 Sopot
anna.michalska-szajer@ug.edu.pl